

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jana Rutsche a soudců Mgr. Heleny Konečné a Mgr. Tomáše Blažka, ve věci

žalobkyně: **KREDIT CENTRUM s. r. o.**, IČ: 60109947
sídlem Riegrovo náměstí 15, Semily
zastoupena JUDr. Jakubem Kuršelem, advokátem
se sídlem tamtéž

proti
žalovanému: **Krajský úřad Libereckého kraje**
sídlem U Jezu 642/2a, Liberec

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 23. ledna 2025, č. j. KULK 4267/2025,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Předmět sporu

1. Žalobou napadeným rozhodnutím žalovaný zamítnul odvolání žalobkyně proti rozhodnutí Městského úřadu Semily, odboru životního prostředí, ze dne 13. 11. 2024, č. j. ŽP/4386/24, sp. zn. ŽP/3684/24 – Di, kterým bylo podle § 66 odst. 1 písm. h) a § 102 odst. 4 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále také jen „správní řád“), zastaveno řízení o vydání deklaratorního rozhodnutí podle § 55 odst. 1 a

odst. 4 zákona č. 254/2001 Sb., o vodách a o změně některých zákonů (vodní zákon), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „vodní zákon“), ve věci potvrzení existence vodního díla - JEZ NA KAMENICI v ř. km 0,800 na pozemcích p. č. XA v k. ú. x (vyznačené v geometrickém plánu pro vyznačení vodního díla v katastru – č. plánu 172-128/2021 z 18. 2. 2022) a p. č. XB v k. ú. xx (vyznačené v geometrickém plánu pro vyznačení vodního díla v katastru – č. plánu 242-129/2021 z 23. 2. 2022) /dále také jen „Předmět žádosti“/, zahájené dne 5. 9. 2024 na základě žádosti žalobkyně, a prvoinstanční rozhodnutí potvrdil.

II. Obsah žaloby

2. Žalobkyně uvedla, že ve smyslu § 125 odst. 1 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů (dále také jen „stavební zákon“) podala dne 5. 12. 2023 žádost o potvrzení existence Předmětu žádosti a ověření zjednodušené dokumentace stavby. Přílohou žádosti byl znalecký posudek č. 047975/2023, vypracovaný Ing. Oldřichem Kretkem, znalcem zapsaným v seznamu znalců pro obor stavebnictví, odvětví stavby vodní a obor stavebnictví, stavební odvětví různá, specializace vodohospodářství (dále jen „Znalecký posudek“).
3. Městský úřad Semily, odbor životního prostředí, podáním ze dne 10. 4. 2024, č.j. ŽP/1491/24, žalobkyni podle § 155 odst. 3 správního řádu uvědomil, že shledal, že nelze vydat potvrzení ve věci existenci stavby – jezu (dále jen „Uvědomění“), protože v uvedené lokalitě se historicky sice nacházela stavba vodního díla, ale do dnešní doby se nedochovalo žádné příčné těleso ve vodním toku a nebyla zachována funkce stavby k popsáním účelům.
4. Žalobkyně se s tímto názorem neztotožnila a dne 4. 6. 2024 podala ke Krajskému soudu v Hradci Králové žalobu proti nezákonnému zásahu správního orgánu. Usnesením Krajského soudu ze dne 7. 8. 2024, č.j. 30 A 34/2024-67, které nabylo právní moci dne 8. 8. 2024, byla žaloba odmítnuta.
5. V návaznosti na toto usnesení krajského soudu podala žalobkyně dne 5. 9. 2024 žádost o vydání deklaratorního rozhodnutí ve smyslu § 55 odst. 1 a odst. 4 vodního zákona. Správní orgán I. stupně shora označeným usnesením řízení zastavil podle § 66 odst. 1 písm. h) a § 102 odst. 4 správního řádu s odůvodněním, že skutkový stav se od doby vydání Uvědomění nezměnil a žalobkyně nepředložila nové skutečnosti.
6. Žalovaný se v napadeném rozhodnutí ztotožnil se závěry prvoinstančního správního orgánu, že z žádných žalobkyní předložených podkladů nevyplývá konstrukční složení jezu. V terénu není patrná žádná část popsané stavby s výjimkou míst, kde jsou patrné na dně toku části trámů v linii vytyčené kolíky. Vzduť v nadjezí není patrné a lze pouze usuzovat, že zde v minulosti jez byl, nyní je však vodní dílo zaniklé. Dle znalostí lokality je zcela zřejmé, že stávající část bývalého náhonu nyní neslouží ke své funkci, tj. částečnému odběru vodního toku a převedení odebrané vody z vodního toku Kamenice do objektu mlýna. Žalovaný uzavřel, že v současné době předmětný jez neexistuje, zbytky trámů a kamenů ve vodním toku jednoznačně neslouží ke vzdouvání a zadržování vody, ani neslouží k jinému účelu vymezenému v § 55 odst. 1 vodního zákona.
7. Žalobkyně s těmito závěry žalovaného nesouhlasí, protože dle svého přesvědčení stavbu jezu dostatečně popsala a prokázala i jeho funkci. V souvislosti s tím ocitovala některé z pasáží Znaleckého posudku. Odkázala rovněž na závěry rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR ze dne 8. 1. 2020, sp. zn. 22 Cdo 1427/2019, že vodním dílem se stane stavba (ve smyslu

veřejného práva) bez ohledu na to, zda jde již o způsobilý předmět vlastnického práva, okamžikem, kdy je způsobilá plnit funkce uvedené v § 55 odst. 1 vodního zákona. Rovněž Ústavní soud v rozhodnutí ze dne 23. 8. 2020, sp. zn. III. ÚS 2028/22, potvrzuje, že vodní dílo je vodním dílem po dobu, kdy plní svůj účel ve smyslu 55 odst. 1 vodního zákona.

8. Dle žalobkyně tedy jednak prokázala stavebně technický stav jezu, jednak skutečnost, že Předmět žádosti stále plní svou základní funkci vzdouvání hladiny vody a v budoucnu může sloužit pro nakládání s vodami k odběru vody do stejného náhonu pro MVE, což je jejím záměrem. Rozhodně se tedy nejedná o zaniklé vodní dílo, jak tvrdí správní orgány. Ty na základě nesprávných skutkových zjištění věc i nesprávně právně posoudily a napadené rozhodnutí je v rozporu s hmotným právem. Jez je existujícím vodním dílem ve smyslu § 55 vodního zákona a jeho stavebně-technické řešení umožňuje nerušené užívání objektu k deklarovanému účelu. Správní orgány tak měly potvrdit existenci vodního díla ve smyslu § 55 vodního zákona.
9. Správní orgány obou stupňů sice s těmito závěry žalobkyně nesouhlasí, ale jejich odůvodnění je zcela nedostatečné. Odkazují se prakticky pouze na svou tvrzenou obecnou znalost lokality, sdělení jiných orgánů veřejné správy a nepřiléhavou judikaturu, aniž by učinily kontrolní prohlídku za účasti žalobkyně a znalce, znalce vyslechly a konfrontovaly ho s jeho závěry či ustanovily znalce jiného nebo provedly vlastní měření závěry žalobkyně korigující.
10. K případné námitce žalovaného, že ve věci bylo učiněno místní šetření v rámci předchozí žádosti, žalobkyně uvedla, že v té době ještě neměla k dispozici Znalecký posudek a některé dokumenty tvořící jeho přílohy. Závěry z nich vyplývající tedy nebyly na místě ověřeny. Zároveň pověřená pracovnice Městského úřadu Semily stav jezu hodnotila pouze z druhého břehu koryta vodního toku Kamenice, aniž by se sama přesvědčila o konstrukci jezu v místě. A stejným způsobem vyhodnotila i vzdutí hladiny vody.
11. Žalobkyně doplnila, že žalovaný napadeným rozhodnutím potvrdil usnesení o zastavení řízení také z důvodu, že žádost neodůvodňovala zahájení nového řízení, protože nebyly žalobkyní předloženy nové skutečnosti a důkazy. Oponovala, že v žádosti sice neuvedla nové skutkové okolnosti, ale žádost o nové rozhodnutí ve smyslu § 101 správního řádu představovala jediný právní nástroj, kterým se mohla domáhat svého práva na přezkum věcné správnosti Uvědomění, protože již uplynula devadesátidenní lhůta pro podání odvolání (o které žalobkyně nebyla nijak poučena). Pokud by řízení o žádosti bylo zastaveno pouze z důvodů uvedených v citovaném § 101 správního řádu, žalobkyni by bylo odepřeno účinně se domáhat práva na přezkum věcné správnosti Uvědomění, ačkoliv tuto situaci nijak nezavinila.
12. Navrhla proto, aby soud rozhodnutí žalovaného zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení.

III. Obsah vyjádření žalovaného k žalobě

13. Žalovaný uvedl, že v průběhu řízení bylo prokázáno, že rozvalené kameny a části trámů (nazývané znalcem ve Znaleckém posudku jezem) ke svoji základní funkci, tj. vzdouvání hladiny vody, neslouží a neplní tak účel daný § 55 odst. 1 vodního zákona. Žalobkyně v řízení opak neprokázala. Skutečnost, že jez neplní svoji funkci podporuje i Znalecký posudek, konkrétně fotodokumentace založená jako jeho příloha č. 12.

14. Jednoznačnou neexistenci jezu prokazují dále např. stanovisko Krajského úřadu Libereckého kraje, odboru životního prostředí a zemědělství, ze dne 30. 1. 2024, č. j. KULK 8432/2024, nebo stanovisko Povodí Labe, státní podnik, ze dne 14. 2. 2024.
15. Provedení kontrolní prohlídky za účasti žalobkyně a znalce, výslech znalce a konfrontace s jeho závěry či ustanovení jiného znalce by byly v rozporu se zásadou hospodárnosti zakotvenou v § 6 odst. 2 správního řádu, neboť skutkový stav byl zjištěn bez pochybností z podkladů obsažených ve správním spise. V místě ř. km 0,800 na vodním toku Kamenice k žádnému vzdouvání vody nedochází, a zbytky historického vodního díla tak neplní svou funkci danou vodním zákonem. Je proto irelevantní, že místní šetření konané dne 20. 10. 2022, u kterého byl přítomen pracovník prvoinstančního vodoprávního úřadu, ale taktéž pracovník vodoprávního úřadu z Městského úřadu Železný Brod a tři zástupci Povodí Labe, státní podnik, se konalo před vypracováním Znaleckého posudku. Žalobkyně se tohoto místního šetření také zúčastnila, proti jeho závěrům se neohradila, naopak žádost o potvrzení existence vodního díla vzala při tomto šetření zpět.
16. Proti závěrům Znaleckého posudku tak stojí mimo jiné projektová dokumentace z listopadu 2013 vypracovaná autorizovaným inženýrem pro vodní stavby, závěry místního šetření žalovaného ze září 2014 a shora zmíněné závěry z místního šetření vodoprávního úřadu I. stupně z října 2022. Ze všech skutkových zjištění je dle žalovaného zřejmé, že v místě původní stavby jezu k žádnému vzdouvání vody nedochází, a tudíž se zde žádný jez, jehož existenci by bylo možno potvrdit, nenachází.
17. Závěrem svého vyjádření k žalobě proto žalovaný navrhl, aby soud žalobu zamítl pro její nedůvodnost.

IV. Skutkové a právní závěry krajského soudu

18. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů v řízení podle části třetí hlavy první a druhé dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen "s. ř. s."). Učinil tak bez nařízení jednání, když s takovým postupem žalovaný souhlasil výslovně, žalobkyně pak postupem dle § 51 odst. 1 věty druhé s. ř. s. O věci usoudil následovně.
19. Krajský soud předesílá, že usnesením ze dne 7. 8. 2024, č.j. 30 A 34/2024-67, které nabylo právní moci dne 8. 8. 2024, odmítl zásahovou žalobu žalobkyně proti Uvědomění z důvodů obsažených v odůvodnění usnesení, na které toliko odkazuje, protože jsou účastníkům řízení dobře známy.
20. V reakci na to podala žalobkyně u Městského úřadu Semily dne 5. 9. 2024 další žádost dle § 55 odst. 4 vodního zákona, aby vodoprávní úřad v pochybnostech rozhodl, zda se v případě Předmětu žádosti jedná o vodní dílo či nikoliv. Tato žádost byla vodoprávním orgánem správně vyhodnocena jako žádost o nové rozhodnutí dle § 101 správního řádu, neboť ve věci již bylo pravomocně rozhodnuto Uvědoměním majícím povahu správního rozhodnutí.
21. Jediným důvodem, pro který by provedení nového řízení a vydání nového rozhodnutí v dané věci přicházelo v úvahu, je ten uvedený v § 101 písm. b) správního řádu, tedy pokud by novým rozhodnutím mohlo být žádosti žalobkyně, která byla Uvědoměním pravomocně zamítnuta, vyhověno. Vodoprávní orgány obou stupňů však dospěly k závěru, že žádost žalobkyně z 5. 9. 2024 neodůvodňuje zahájení nového řízení, neboť setrvaly na svém závěru, že Předmět žádosti není vodním dílem (jezem) ve smyslu § 55

- odst. 1 písm. a) vodního zákona. Proto vodoprávní úřad usnesením řízení s odkazem na § 102 odst. 4 správního řádu zastavil. O odvolání žalobkyně proti němu rozhodl žalovaný, jak uvedeno v kapitole I. tohoto rozsudku.
22. Proti tomuto procesnímu postupu vodoprávních úřadů nemá krajský soud žádných výhrad, ostatně nikterak jej nenapadla ani žalobkyně v projednávané žalobě.
23. Krajský soud dále upozorňuje, že povahou Předmětu žádosti se Městský úřad Semily coby vodoprávní úřad I. stupně velmi podrobně zabýval již v Uvědomění, na jehož obsah ostatně vodoprávní úřady v přezkoumávaných rozhodnutích rovněž odkázaly. Nutno ovšem zdůraznit, že bez ohledu na tuto skutečnost se i na základě žádosti žalobkyně ze dne 5. 9. 2024 vodoprávní úřady obou stupňů povahou Předmětu žádosti znovu velmi pečlivě zabíraly. Žalobkyni se tak dostalo plnohodnotného dvouinstančního posouzení důvodnosti její žádosti.
24. Vodoprávní úřady pak po vyhodnocení všech podkladů, které byly shromážděny již před vydáním Uvědomění (v souladu s první větou ustanovení § 102 odst. 6 správního řádu), dospěly k závěru, že Předmět žádosti není vodním dílem ve smyslu § 55 odst. 1 vodního zákona. Konkrétně tedy, že není jezem dle písm. a) této normy, protože právě toho se žalobkyně domáhala tvrdíc, že Předmět žádosti jezem (potažmo vodním dílem) je. Dlužno dodat, že k žádosti ze dne 5. 9. 2024 ani po jejím podání již žalobkyně žádné další relevantní podklady nepředložila.
25. Závěr, že Předmět žádosti není vodním dílem, podporuje hned několik důkazů obstaných vodoprávními úřady. Jsou to: stanovisko Povodí Labe, státní podnik, ze dne 14. 2. 2024, stanovisko Krajského úřadu Libereckého kraje, odboru životního prostředí a zemědělství, ze dne 30. 1. 2024, projektová dokumentace Ing. Františka Sedláčka, autorizovaného inženýra pro vodní stavby, z listopadu 2013, či projektová dokumentace (výtah z konceptu studie proveditelnosti) vypracovaná Ing. Michalem Doušou, autorizovaným inženýrem pro stavby vodního hospodářství, z března 2015.
26. Krajský soud nepovažuje za potřebné citovat závěry ze shora uvedených podkladů, neboť to učinily již vodoprávní úřady jak v Uvědomění, tak v posuzovaných rozhodnutích o žádosti žalobkyně ze dne 5. 9. 2024. V podrobnostech na obsahy uvedených důkazů odkazuje. Stručně lze shrnout, že závěry plynoucí z těchto písemných podkladů jsou ve vzájemné shodě a souladu, a to že Předmět žádosti byl jezem v minulosti, tato stavba jezu však již zanikla, a proto v současné době není vodním dílem dle § 55 odst. 1 písm. a) vodního zákona.
27. Za významný důkaz v tomto směru pak krajský soud považuje protokol z kontrolní prohlídky ze dne 20. 10. 2023 konané na základě první žádosti žalobkyně z 8. 6. 2022, po které žalobkyně tuto žádost vzala zpět. Tohoto místního šetření se kromě zástupců žalobkyně účastnila nejen pracovnice vodoprávního úřadu I. stupně, ale také pracovník Městského úřadu Železný Brod, odboru životního prostředí, a tři pracovníci Povodí Labe, státního podniku. Z šetření vyplynulo, že v terénu není patrná žádná část dříve existující stavby jezu, s výjimkou míst, kde jsou na dně toku Kamenice patrné části trámů v linii, kterou vytyčila žalobkyně kolíky. V korytě toku pak je řada kamenů, o nichž nelze s určitostí říci, které tvořily stavbu jezu a jsou nyní rozvalené. Vzduť v nadjezí nebylo patrné. Pouze ze zbytků zmíněných trámů lze usuzovat, že zde v minulosti jez existoval, nyní je však toto dílo zaniklé. Proti těmto závěrům nikterak neprotestovali ani přítomní zástupci žalobkyně. Protokol je navíc doplněn bohatou fotodokumentací, která dle soudu

jednoznačně závěr o zániku původního jezu v daném místě a jeho neexistenci coby vodního díla potvrzuje. Není pravdivé tvrzení žalobkyně, že by snad účastníci kontrolní prohlídky vše řešili ze břehu, z fotodokumentace je patrné, že se pohybovali přímo v říčním toku. Výmluvná je také fotografie současného stavu bývalého náhonu. Za zcela irrelevantní považuje soud námitku žalobkyně, že v době konání kontrolní prohlídky nebyl ještě k dispozici Znalecký posudek. Tato skutečnost skutková zjištění účastníků místního šetření nikterak nesnižuje.

28. Jediný důkaz, který je oproti shora uvedeným v opozici, je Znalecký posudek z 20. 11. 2023, který si nechala vypracovat žalobkyně a doložila jej ke své druhé žádosti z 5. 12. 2023 (o níž bylo pravomocně rozhodnuto Uvědoměním). Jeho součástí je pasport stavby vypracovaný v září 2023 Ing. Michalem Drobníkem. Znalec popisuje skutkový stav zjištěný na místě samém a s odkazem na pasport stavby uzavírá, že Předmět žádosti vodním dílem je, protože se jedná o jez.
29. S nesprávnostmi jednotlivých částí Znaleckého posudku polemizoval již vodoprávní úřad I. stupně zejména na str. 3 Uvědomění, žalovaný pak na str. 5 a 6 napadeného rozhodnutí. Na tyto závěry vodoprávních orgánů krajský úřad v podrobnostech odkazuje, neboť se s nimi plně ztotožňuje.
30. Je totiž zřejmé, že popis Předmětu žádosti obsažený ve Znaleckém posudku, tedy zejména že jez je pevný, že je tvořen dubovým roštem z dubových trámů, který je vyskládaný kameny, a že vrchní část jezu je značně poškozena, nedopovídá skutkovým zjištěním, jak plynou ze shora uvedených písemných podkladů (stanovisko Povodí Labe či stanovisko Krajského úřadu Libereckého kraje, odboru životního prostředí), tak z výsledků kontrolní prohlídky ze dne 20. 10. 2023. Jinými slovy – popis Předmětu žádosti obsažený ve Znaleckém posudku neodpovídá skutečnosti. Ostatně o tom svědčí nejen fotodokumentace připojená k protokolu z uvedené kontrolní prohlídky, ale i fotodokumentace pořízená znalcem tvořící součást Znaleckého posudku. Také s ní jsou závěry Znaleckého posudku v přímém protikladu. Ze snímků obsažených v obou fotodokumentacích je zcela zřejmé patrné, že se v současnosti na daném místě žádný jez nenachází, a že se jedná o stavbu zaniklou. Existenci stavby jezu rozhodně nelze dovodit z nálezu několika zbylých trámů na dně řečiště řeky (které byly shledány i v případě kontrolní prohlídky) a hřebů v nich. Tyto nálezy dotvrzují pouze fakt, že v daném místě dříve jez byl, což ovšem vodoprávní úřady nikdy nezpochybňovaly, naopak, dřívější existence jezu v daném místě učinily nespornou. Stran zjištění skutkového stavu tedy Znalecký posudek vykazuje vážné nedostatky, jeho závěry jsou v tomto směru vnitřně rozporné, což významným způsobem snižuje jeho celkovou věrohodnost.
31. Navíc závěr, zda se na místě nachází vodní dílo, je již dle názoru soudu závěrem právním. Úkolem znaleckých posudků, resp. soudních znalců, není přijímat právní hodnocení a zodpovídat právní otázky. To by znamenalo překročení jejich kompetencí, a jejich stanoviska proto v tomto směru nemohou mít žádnou relevanci. Zodpovězení právní otázky, zda se v případě Předmětu žádosti jedná o vodní dílo či nikoliv, zůstává plně v pravomoci toliko vodoprávních úřadů.
32. Krajský soud se proto ze shora uvedených důvodů plně ztotožňuje s jejich závěry, že v současné době již jez na řece Kamenici v ř. km 0,800 neexistuje, jeho zbytky ve vodním toku Kamenice evidentně neslouží ke vzdouvání a zadržování vody, tedy neplní svou původní funkci. A neslouží ani k jiným účelům nebo funkcím předvídaným ustanovením

- § 55 odst. 1 vodního zákona. Skutkový stav byl dle soudu v tomto směru zjištěn tak, že o něm nejsou důvodné pochybnosti, plně v souladu se zásadou materiální pravdy obsaženou v § 3 správního řádu.
33. Závěr o neexistenci vodního díla je tak plně v souladu i se závěry žalobkyní odkazované judikatury (viz shora).
34. Za situace, kdy byl skutkový stav věci zjištěn spolehlivě a byly z něj správními orgány vyvozeny i správné právní závěry, považuje krajský soud za nedůvodný požadavek žalobkyně, že měly být ve věci provedeny další důkazy, např. nová kontrolní prohlídka za účasti žalobkyně a znalce Ing. Kretka, výslech tohoto znalce či ustanovení znalce jiného. Ve shodě se žalovaným by to soud vnímal jako porušení zásady hospodárnosti správního řízení zakotvené v § 6 odst. 2 správního řádu.
35. Krajský soud tak uzavírá, že žádnou ze žalobních námitek neshledal důvodnou. Již pouze ve stručnosti opakuje, že vodoprávní úřady se nezpronevěřily zásadě materiální pravdy zakotvené v § 3 správního řádu a zjistily skutkový stav věci v úplnosti tak, že o něm nejsou důvodné pochybnosti, a v rozsahu potřebném pro řádné posouzení předmětu daného správního řízení. Své rozhodnutí pak odůvodnily způsobem plně přezkoumatelným, splňujícím požadavky na odůvodnění správního rozhodnutí vymezené v § 68 odst. 3 správního řádu. Krajský soud neshledal ani žádné vady v řízení před orgánem I. stupně ani před žalovaným coby orgánem odvolacím, které by mohly mít vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí.
36. S ohledem na shora uvedené proto krajský soud žalobu jako nedůvodnou zamítl v souladu s ustanovením § 78 odst. 7 s. ř. s.

V. Náklady řízení

37. Výrok o nákladech řízení se opírá o ustanovení § 60 s. ř. s. Žalobkyně neměla ve věci úspěch, nemá proto právo na náhradu nákladů řízení. Žalovaný náhradu nákladů nenárokoval a ze spisu ani nevyplývá, že by mu v průběhu řízení před krajským soudem nějaké náklady nad běžnou úřední činnost vznikly.

Poučení:

Toto rozhodnutí nabývá právní moci dnem doručení účastníkům (§ 54 odst. 5 s. ř. s.)

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Hradec Králové 13. května 2025

JUDr. Jan Rutsch v. r.
předseda senátu